

Startside > ... > Familieretlige Forhold Og Arv > Arv > Arv > Portugal

Arv

 Portugal

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union \(CNUE\)](#).

Hvis arven ikke anfægtes, er det notaren, folkeregisteret og tinglysningskontorerne, der har kompetence, uanset eventuelle territoriale hensyn. De berørte parter kan derefter udføre de nødvendige handlinger hos instanser efter deres eget valg og uden territoriale begrænsninger.

Som nævnt ovenfor vil de berørte parter ligeledes kunne dele boet under tilstedeværelse af en advokat fra landet, når arveattesten er udfærdiget i overensstemmelse med de fastsatte betingelser (af et af de kompetente registres kontor eller af en notar).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodusposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

Dødsboduspositioner kan træffes på to måder: i) ved at oprette et testamente; ii) ved at udfærdige en arveaftale.

i) Testamenter

Et testamente er et personligt dokument, der ikke kan oprettes af en repræsentant.

Et fælles testamente, dvs. et testamente, der oprettes af to eller flere personer i form af ét og samme dokument, og som enten har en tredjepart som begunstiget, eller som gensidigt begunstiger de personer, der opretter det, er ikke tilladt.

Et testamente er én og samme persons hensigtserklæring, som det ikke er nødvendigt at stile til eller kundgøre for en given person. Testator kan frit tilbagekalde det, og aktiverne overdrages først til arvinger og legatarer efter testators død.

Der findes standardtestamenter og særlige testamenter.

De mest almindelige former for testamente er: Notartestamente (*testamento público*) og privat testamente (*testamento cerrado*).

Et notartestamente udarbejdes af en notar og opbevares i dennes register.

Et privat testamente oprettes og underskrives af testator eller en anden person efter testators ønske, men skal bekræftes af en notar. Det kan opbevares af testator, en tredjepart eller i notarens register. En person, der er i besiddelse af et privat testamente, skal fremlægge det senest tre dage efter, at han/hun får kendskab til testators død. Hvis dette ikke sker, hæfter han/hun for eventuelle tab eller skader, og hvis han/hun er arving, kan han/hun miste retten til at arve som følge af såkaldt bortfald af arveretten på grund af en handling.

Portugisisk lov fastlægger følgende typer særlige testamenter: militærtestamente, testamente udfærdiget på et

skib, testamente udfærdiget på et fly, testamente udfærdiget som følge af en katastrofe. Man kan kun oprette et af disse særlige testamenter, hvis der indtræffer visse særlige omstændigheder, der er fastlagt i loven. Et særligt testamente bliver ugyldigt to måneder, efter at de særlige omstændigheder, som forhindrede testator i at oprette et almindeligt testamente, ikke længere er aktuelle.

Portugisisk lovgivning indeholder også bestemmelser om en særlig type testamente, der kan oprettes af en portugisisk statsborger i udlandet i henhold til udenlandsk lov. Dette testamente får virkning i Portugal, hvis det oprettes eller godkendes formelt.

ii) Arveaftaler

Det portugisiske retssystem accepterer arveaftaler i undtagelsestilfælde. Her indgås arve- eller gaveaftaler, der træder i kraft efter arveladers død, i forbindelse med ægteskab. For at være gyldige skal såvel arve- som gaveaftaler, der indgås i forbindelse med ægteskab, og som træder i kraft efter arveladers død, være omfattet af en ægtepagt.

Hovedreglen er imidlertid, at aftalebaseret arv ikke er tilladt. Aftaler om arv er derfor principielt ikke tilladt og er således ugyldige. Donationer i tilfælde af dødsfald er også forbudt, men i stedet for at være ugyldige ændres de til dødsboduspositioner ved lov og kan tilbagekaldes frit.

Der findes to typer arveaftaler, der anses som retsgyldige i undtagelsestilfælde:

a) hvis en ægtefælle eller en tredjepart udpeger den anden ægtefælle som arving eller legatar;

b) hvis en ægtefælle udpeger en tredjepart som arving eller legatar. Forskellen på arving og legatar forklares nedenfor i besvarelsen af spørgsmålet "Hvordan og hvornår bliver man arving eller legatar?"

Gyldige arveaftaler træder først i kraft efter arveladers død. Den aftale, der er omtalt i punkt (a) ovenfor, kan dog ikke tilbagekaldes ensidigt, når først den er godkendt, og mens arvelader er i live, kan han/hun ikke forringe den begunstigedes position med andre gavedispositioner. Den arveaftale, der er omtalt i punkt (b) ovenfor, kan frit tilbagekaldes, hvis tredjeparten ikke er omfattet af ægtepagten som accepterende part.

Ud over disse to typer arveaftaler accepterer loven også gyldigheden af dødsgaver i forbindelse med ægteskab. I forbindelse med ægteskab gives dødsgaverne af en ægtefælle til den anden ægtefælle, eller af en tredjepart til en af ægtefællerne. En døds gave i forbindelse med ægteskab er omfattet af reglerne for arveaftaler og skal fremgå af ægtepagten.

Bemærk:

Portugisisk lovgivning indeholder bestemmelser om to typer arv. Den ene er viljesbestemt (testamente eller aftale) og er omtalt i dette svar. Den anden er den legale arv, uanset om den er obligatorisk eller legitim, og vil blive beskrevet i svarene på spørgsmålene "Begrænses friheden til at disponere over ejendele ved dødsfald (f.eks. tvangsarv)?" og "I mangel af disposition i tilfælde af dødsfald, hvem arver boet og i hvilket omfang?"

Viljesbestemt arv er resultatet af en viljesakt fra arveladers side (testamenter og arveaftaler).

Den legale arv er fastsat i loven. Man taler om obligatorisk arv, når arven er direkte lovbestemt, og når arvebestemmelsen ikke kan tilsidesættes af arveladers ønsker. Man taler om såkaldt legitim arv, når arven er lovbestemt, men når arvebestemmelsen godt kan tilsidesættes af arveladers ønsker.

2 Skal dødsboduspositionen registreres, og i givet fald hvordan?

I princippet er det ikke nødvendigt at registrere dispositionerne i tilfælde af dødsfald.

Der er dog undtagelser, som er indarbejdet i forskellige bestemmelser. Dispositioner i tilfælde af dødsfald skal således navnlig registreres i følgende tilfælde:

i) ved en testamentarisk disposition med fortrinsret, der er faktisk gældende;

ii) ved oprettelse af en fortrinsret og ændringer heri;

iii) ved forpligtelse til at reducere omfanget af gaver, der skal inddrages;

iv) ved ægtepagter.

I de tilfælde, der er nævnt i punkt i), ii) og iii) ovenfor, ligger ansvaret for registrering ved matrikelkontoret (*Conservatórias do Registo Predial*) hos sagsøger eller sagsøgte i det retlige forhold, hos personer, der har interesse i registreringen, eller hos personer, der skal sørge for registrering i henhold til loven (i nogle tilfælde varetages registreringen af retten, statsadvokaten eller matrikelkontorets registrator). Ved registreringen udfærdiges en beskrivelse af ejendommen, fakta og relevante bemærkninger noteres, og særlige omstændigheder noteres.

I det tilfælde, der er omtalt i punkt iv), sker registreringen hos tinglysningskontoret (*Conservatórias do Registo Civil*) ved tinglysning af en erklæring fra parterne. Her kan personer, som er direkte involveret, eller hvis samtykke er påkrævet, for at dokumentet skal være fuldt gyldigt, også være part i registreringen.

Bemærk:

Fortrinsretten omfatter den overlevende enkes eller enkemands ret til underhold fra de midler, som den afdøde efterlader.

Man taler om inddragelse, når efterkommere i lige linje, der håber at arve, tilbageleverer aktiver eller værdigenstande, som de har fået som gave af en slægtning i lige opstigende linje, til boet.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodispositioner (f.eks. tvangsarv)?

Det kan du godt. I henhold til portugisisk ret udgør tvangsarven en begrænsning af rådighedsfriheden i tilfælde af dødsfald. Tvangsarven er den andel af aktiverne, som arvelader ikke kan disponere over, fordi den i henhold til loven skal tilfalde tvangsarvingerne. Det er det, man kalder tvangsarv. Der er tale om en form for arvesag, som arvelader ikke kan frigøres fra.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodisposition, hvem arver så, og hvor meget?

Hvis den afdøde hverken helt eller delvist har truffet en retsgyldig disposition vedrørende de aktiver, han/hun efterlader, tilfalder disse tvangsarvingerne. Der er her tale om en legitim arv. Det er en form for legal arv, som arvelader kan undgå, hvis han eller hun ønsker det.

Legitime arvinger er ægtefællen, slægtningene og staten efter følgende rangorden:

1. ægtefælle og efterkommere i lige linje
2. ægtefælle og slægtninge i lige opstigende linje
3. søskende og deres efterkommere
4. andre slægtninge til og med fjerde led
5. staten.

Tvangsarvingerne er: ægtefælle, efterkommere og slægtninge i lige opstigende linje. Ægtefællen og efterkommere i lige linje udgør den første arveklasse. Hvis der ikke er nogen efterkommere i lige linje, er det ægtefællen og slægtninge i lige opstigende linje, der skal arve.

Det er ikke muligt at overlade hele arven til en person, der ikke er en legal arving, selv om en sådan hensigt er registreret i testamentet (den civile retsplejelovs artikel 2156). I henhold til portugisisk ret kan kun en del af arven, "frierarven", frit påvirkes. Den resterende del, den "legale andel", skal overdrages til de retmæssige arvinger. Denne andel beregnes ud fra arvingernes profil:

- hvis den eneste legale arving er ægtefællen: den legale andel svarer til 50 % af arven den frie andel svarer til 50 % af arven (artikel 2144 i den civile retsplejelov)
- hvis de legale arvinger er ægtefællen og børnene: den legale andel svarer til to tredjedele af arven den

frie andel svarer til en tredjedel af arven (artikel 2139 i den civile retsplejelov).

- hvis de legale arvinger er børnene: den legale andel er halvdelen af arven, hvis der kun er ét barn, eller to tredjedele af arven, hvis der er mere end ét barn (artikel 2139, stk. 2, i den civile retsplejelov)
- hvis de legale arvinger er ægtefælle og slægtninge i lige opstigende linje: den legale andel svarer til to tredjedele af arven den frie andel svarer til en tredjedel af arven (artikel 2142 i den civile retsplejelov).

Bemærk:

Ægtefællen indsættes ikke som arving, hvis ægteskabet på tidspunktet for arveladers død er opløst ved skilsmisse eller separation i henhold til separationsbevilling eller separationsdom. Hvis der er tale om en verserende skilsmisse- eller separationssag på tidspunktet for arveladers død, må man afvente resultatet af sagsbehandlingen, før aktiverne kan fordeles. Hvis skilsmissen eller separationen herefter bekræftes ved dom, indsættes ægtefællen ikke som arving. Det samme gælder, når ægtefællerne har indgået en ægtepagt inden ægteskabets indgåelse i henhold til ordningen med separation af formuegoder, hvori de erklærer, at de gensidigt giver afkald på arven efter den anden (artikel 1700, stk. 1, litra c), artikel 1700, stk. 3, og artikel 1707 A i den civile retsplejelov).

5 Hvilken myndighed er kompetent:

Kompetencen i arvesager afhænger af, om der er tale om betinget vedgåelse af arven, ubetinget vedgåelse af arven eller afkald på arven.

Notarer er retter er kompetente i arvesager, hvor der er tale om betinget vedgåelse af arven og arveafkald. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 1083, stk. 1, i den civile retsplejelov (f.eks. fravær, inhabilitet eller skiftebehandling krævet af anklagemyndigheden), skal skiftebehandling foregå ved en domstol. I andre tilfælde kan de, der ønsker skiftebehandling, vælge enten at henvende sig til en notar eller at indbringe sagen for en domstol.

Notarer er kompetente i arvesager, hvor der er tale om ubetinget vedgåelse af arven. I så fald er de bemyndigede til at udstede en arveattest og til at forestå bodelingen i overensstemmelse med denne.

Advokater er på grundlag af et autentificeret privat dokument kompetente til at forestå bodelingen i arvesager, hvor der er tale om ubetinget vedgåelse af arven, men har ikke kompetence til at udstede en arveattest.

5.1 i arvesager?

I arvesager med betinget vedgåelse af arven kan domstolene eller notaren have kompetence til at forestå bodelingen i henhold til artikel 1083 i den civile retsplejelov.

Det er ikke nødvendigt at gennemføre en skiftesag, hvis arvingerne vedgår arven ubetinget. I dette tilfælde vil arvinger og legatarer opgøre boet og fordele aktiverne efter fælles aftale, uden at der skal føres en sag med inddragelse af en notar eller en domstol.

Når et bo er erklæret herreløst og tilfalder staten, skal den særlige procedure til afvikling af boet til fordel for staten i henhold til den civile retsplejlovs artikel 2152-2555 ske ved en domstol.

Hvis arvingerne vedgår arv og gæld, ligger kompetencen hos civilretlige notarer, tinglysningskontorer og matrikelkontorer, uden hensyntagen til stedlig kompetence. De berørte parter kan derefter udføre de nødvendige handlinger hos instanser efter deres eget valg og uden territoriale begrænsninger.

I arvesager, hvor der er tale om ubetinget vedgåelse af arven, kan parterne også vælge at dele boet i nærværelse af en hvilken som helst advokat, så længe arveattesten er udfærdiget på forhånd (af et tinglysningskontor, et matrikelkontor eller en notar).

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Hvad angår den myndighed, der er kompetent til at modtage en erklæring om vedgåelse af eller afkald på arven, skelnes der ikke nævneværdigt mellem gave og arv eller mellem legal og viljesbestemt arv. Svaret på disse tre spørgsmål er derfor det samme.

Hvis arvingerne har givet tilsagn om betinget vedgåelse af arven, skal erklæringen om betinget vedgåelse affattes under skiftebehandlingen. Her er retten eller notaren den instans, der har kompetence til at modtage erklæringen om vedgåelse.

Ved betinget vedgåelse af arven anmoder man om at få boet opgjort eller indtræder selv i boopgørelsen.

Der findes en anden form for vedgåelse af arven, ubetinget vedgåelse, dvs. når arven vedgås og deles, uden at der er behov for skiftebehandling.

Reglerne for vedgåelse af arv gælder også vedgåelse af gaver. Forskellen på arv og gaver beskrives i svaret på næste spørgsmål.

Hvis der indledes bobehandling, skal arveafkaldet ske under behandlingen eller indgå i sagsakterne. I så fald er retten eller notaren de myndigheder, der har kompetence til at modtage arveafkaldet.

Arveafkaldet skal registreres på en af følgende måder: Ved udfærdigelse af et offentligt dokument eller et privat bekræftet dokument, hvis der foreligger aktiver, som efter loven skal registreres i et sådant dokument. I andre tilfælde skal der udfærdiges et privat dokument.

Vedgåelse og afkald på arv eller gaver er ensidige retlige dispositioner, der ikke kan afvises, dvs. at begge sker ved, at arvingen afgiver en erklæring, som ikke skal stiles til eller kundgøres for en bestemt person.

Hvis boet er herreløst, kan de berørte parter eller den offentlige anklager anmode retten om at underrette arvingen om, at den pågældende skal vedgå eller give afkald på arven – artikel 1039-1041 i den civile retsplejelov. I dette tilfælde er det retten, der modtager erklæringen om vedgåelse af eller afkald på arven. Boet anses for at være midlertidigt herreløst, så længe arvingerne endnu ikke har vedgået eller givet afkald på arven, og hvor det endnu ikke er endeligt erklæret herreløst og derfor tilfalder staten.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

Proceduren varierer alt efter, om der er tale om betinget vedgåelse af arven eller ej.

ARVEAFKALD OG BETINGET VEDGÅELSE AF ARVEN

Formålet med en arveskiftesag er at skifte boet, så der ikke længere foreligger fælles ejerskab, at lave en fortegnelse over boets aktiver, hvis det ikke er nødvendigt at skifte dem, og om nødvendigt at afvikle boet – artikel 1082 i den civile retsplejelov.

Når der indgives en anmodning om boopgørelse til en domstol, foregår boopgørelsen som en retlig boopgørelse i henhold til bog V, afsnit XVI (artikel 1082-1129) i den civile retsplejelov. De nationale retters stedlige kompetence fastlægges på grundlag af de tilknytningsfaktorer, der er anført i artikel 72 i den civile retsplejelov.

De vigtigste faser i den retslige opgørelsesprocedure er følgende:

- I) indledende begæring,
- II) indsigelse og kontrol af fordringer,
- III) forudgående høring af de berørte parter,
- IV) afvikling af fordringer og møde mellem de interesserede parter,
- V) nedsættelse af gaver eller testamentariske gaver som følge af deres ikke-officielle karakter,
- VI) boopgørelse og afgørelse om bodeling.

Når der er truffet afgørelse, kan der anlægges sag med påstand om annullering eller ændring af bodelingen, yderligere bodeling eller fastsættelse af den udelukkede arvings andel.

Når anmodningen om boopgørelse indgives til en notar, sker boopgørelsen i form af en notarielt bekræftet opgørelse, der er fastsat i bilaget til [Lov nr. 117/2019 af 13. september 2019](#), som med de nødvendige tilpasninger henviser til afsnit XVI i bog V i den civile retsplejelov.

Det fremgår af artikel 1-5 i bilaget til lov nr. 117/2019, at: notarsammenslutningen på sit websted ([Portugisiske notarer](#)) offentliggør en liste over notarer, der udarbejder boopgørelser ved en boopgørelse foretaget af en notar er denne ansvarlig for, at proceduren gennemføres, men afgørelsen om godkendelse afsiges altid af den ret, for hvilken sagen er indbragt, med forbehold af andre forhold, som notaren forelægger retten til afgørelse det er retten, der træffer afgørelse om søgsmål, der anlægges under proceduren for boopgørelse ved notar parterne kan vælge den notar, hvor de ønsker at indlede boopgørelsen, forudsat at der er en relevant forbindelse med arven (f.eks. stedet for bobehandlingen, boets placering eller bopælen for flertallet af de direkte berørte parter).

VEDGÅELSE AF ARVEN

Den berørte part kan få afklaret de forskellige spørgsmål ved at kontakte en notar, et tinglysningskontor eller et matrikelkontor. Den pågældende part kan henvende sig til kvikskranken for tinglysningskontoret eller matrikelkontoret, der behandler alle arverelaterede spørgsmål lige fra arveattesten og frem til den endelige registrering af aktiverne efter bodelingen.

Endvidere kan de berørte parter efter at have fået arveattesten hos notaren, tinglysningskontoret eller matrikelregistret også foretage bodelingen ved et autentificeret privat dokument i nærværelse af en advokat.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

Arvinger arver hele eller dele af boet efter en afdød. De aktiver, de skal arve, er således ikke fastlagt på forhånd.

Derimod arver legatarer specifikke aktiver eller værdigenstande.

Ved legal arv er arveberettigelsen fastsat ved lov. Ved testamentarisk arv er arveberettigelsen fastsat i en hensigtserklæring fra arvelader. Man kan have status som arving eller legatar ved enten legal arv eller testamentarisk arv.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Ved betinget vedgåelse af arven hæftes der kun for afdødes gæld og andre udgifter i boet op til værdien af de aktiver, der er omfattet af boopgørelsen, medmindre kreditorerne eller legatarerne kan godtgøre, at der findes andre aktiver. Hvis der foreligger en boopgørelse, ligger bevisbyrden for at godtgøre eksistensen af sådanne aktiver hos kreditorerne eller legatarerne.

Ved ubetinget vedgåelse af arven overstiger gældshæftelsen og hæftelsen for andre udgifter i boet på samme måde ikke værdien af de arvede aktiver, men her påhviler det arvingerne eller legatarerne at godtgøre, at boet ikke omfatter aktiver af tilstrækkelig værdi til at betale gælden eller honorere de testamentariske gaver. Bevisbyrden for at godtgøre, at boet ikke omfatter sådanne aktiver, ligger således hos arvingerne og legatarerne.

Følgende udgifter skal afholdes af boet: Udgifter til arveladers begravelse og dermed forbundne udgifter, udgifter til testamentsindsat bobestyrer, forvaltning og afvikling af boet, betaling af afdødes gæld samt honorering af de testamentariske gaver.

Fællesarvinger til aktiver i boet hæfter i fællesskab for ovennævnte udgifter. Når boet er delt, hæfter den enkelte arving kun for et forholdsmæssigt beløb baseret på den arvede andel.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

I følgende svar præsenteres særskilt: de dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for registrering af fast ejendom den forudbetalte betaling og hvordan ansøgningen om registrering kan indgives (personligt, pr. post eller online).

Dokumenter og oplysninger

Ansøgninger om registrering af fast ejendom skal omfatte navn og adresse på ansøgeren, den eller de ejendomme, det drejer sig om, øvrige relevante oplysninger samt en liste over støttedokumenterne.

Der kan kun ske registrering af oplysninger, der understøttes af lovligt oprettede dokumenter.

Dokumenter, der er udfærdiget på et fremmedsprog, kan kun accepteres, hvis de er oversat i overensstemmelse med portugisisk lov, medmindre der er tale om engelsk, fransk eller spansk, og den kompetente embedsmand behersker det pågældende sprog.

Når gennemførligheden af en ansøgning om registrering skal vurderes på grundlag af udenlandsk ret, skal den berørte part bevise det pågældende indhold ved hjælp af et passende dokument.

Hvis en ansøgning om registrering vedrører en bygning, der ikke er beskrevet, skal der vedlægges en supplerende erklæring med angivelse af navn, status og adresse på ejerne umiddelbart forud for overdragelsen samt det tidligere matrikelnummer, medmindre ansøgeren angiver i erklæringen, hvorfor disse oplysninger ikke kendes.

Hvis registreringen vedrører en andel i en ikke beskrevet fælles ejendom, skal navn, status og adresse på alle *medejere* også angives.

Gebyrer

Betalingen af gebyret skal ske ved indgivelsen/indsendelsen af ansøgningen. Gebyret svarer til det sandsynlige samlede beløb, der skal betales. Hvis gebyret ikke betales ved indgivelsen/indsendelsen af ansøgningen, kan ansøgningen blive afvist.

Hvis gebyret ikke er blevet betalt, og ansøgningen ikke er blevet afvist, underretter registreringskontoret den interesserede part om den frist, inden for hvilken der skal ske betaling, hvis ansøgningen ikke skal afvises.

Samme procedure finder anvendelse, hvis det oprindeligt indbetalte beløb ikke er tilstrækkeligt, og hvis der ikke sker fuld betaling.

Ansøgning om registrering ved personlig henvendelse, pr. post eller online

Ansøgninger om registrering af fast ejendom kan indgives personligt, pr. post eller online.

Ansøgning om registrering ved personlig henvendelse eller pr. post skal ske skriftligt på godkendte formularer, jf. afgørelse truffet af ledelsen i Instituto dos Registos e do Notariado, I.P. [Instituttet for registrering og notarsager]. Dokumenter, som underbygger de oplysninger, der skal registreres, samt eventuelle supplerende erklæringer, jf. overfor, skal ledsage formularerne.

Ovennævnte formularer behøver ikke at blive brugt ved skriftlig ansøgning om registrering, som indgives af offentlige myndigheder, der agerer som sagsøgere eller sagsøgte i sager med inddragelse af domstolene,

statsadvokaten, kuratorer eller fogeden, uanset om ansøgningen indgives ved personlig henvendelse eller pr. post.

Ansøgninger, der indgives af domstolene, den offentlige anklagers kontor, fogeden og de stævningsmænd, der træffer de formelle skridt, som påhviler fogederne, samt kuratorer, skal fremsendes, helst elektronisk, sammen med de dokumenter, der er nødvendige for deres registrering, sammen med de skyldige beløb.

Ansøgninger om registrering af ejendomsforhold kan indsendes online på [Predial Online](#). De eneste procedurer, der ikke kan registreres online, er procedurer, som gennemføres for at godtgøre, berigtige eller anfægte afgørelser, der er truffet af en justitssekretær eller af en registrator for matrikelkontoret.

Et digitalt certifikat er påkrævet ved online-ansøgning om registrering af skøder. Portugisiske statsborgere, der har aktiveret deres digitale certifikat, samt advokater og notarer har allerede digitale certifikater.

Direktører og chefer for kommercielle virksomheder eller civile retlige virksomheder med kommercielt sigte kan bekræfte, at de vedhæftede elektroniske dokumenter stemmer overens med originalerne, når de indsender ansøgninger om registrering online, hvor de pågældende virksomheder er interesserede parter.

Bemærk:

Det er kun personer og/eller enheder, som loven betragter som legitime, der kan indsende ansøgninger om registrering af fast ejendom. Disse personer eller enheder er anført ovenfor i svaret på spørgsmålet "Skal dispositionen registreres i tilfælde af dødsfald, og i bekræftende fald hvordan?", i den del, hvor de optegnelser, der skal indgives til tinglysningskontoret, er angivet.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Det er obligatorisk at udpege en bobestyrer, hvis der anmodes om skiftebehandling. Her er det obligatorisk at udpege en boansvarlig, der skal forvalte boet. Den person, der anmoder om en skiftebehandling, specificerer, hvem der skal varetage hvervet som boansvarlig i henhold til loven. Erklæringen afgives på den formular, der anvendes til anmodningen om skiftebehandling.

Så længe et bo er midlertidigt herreløst, kan det ske, at der ikke er nogen, der har lovhjemmel til at forvalte det. I så fald kan en af arvingerne tage initiativ til at forvalte boet, selv om arvingerne endnu ikke har givet tilsagn om vedgåelse af arven eller arveafkald. Hvis der er risiko for tab eller forringelse af aktiverne i det midlertidigt herreløse bo, udpeger retten en kurator. Dette sker på anmodning fra statsadvokaten eller en af de interesserede parter. Definitionen af det midlertidige herreløse bo er allerede givet i svaret på spørgsmålet "Hvilken kompetent myndighed: [...] modtager erklæringer om vedgåelse eller afkald [...]?"

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Boansvarlig

Den boansvarlige har principielt ansvaret for at forvalte boet, indtil det er opgjort og delt.

I henhold til loven tildeles rollen som boansvarlig en af arvingerne efter følgende rangorden:

1. ægtefælle, som ikke er separeret ved lov, hvis den pågældende er arving eller ejer over halvdelen af parrets formue
2. bobestyrer, medmindre andet er angivet af testator
3. slægtninge, der har status som legale arvinger
4. testamentariske legatarer.

Hvis hele boet deles mellem legatarer, er det i mangel af arvinger den mest begunstigede legatar, der tildeles rollen som boansvarlig. Alt andet lige vil det fortrinsvis være den ældste.

I særlige tilfælde vil administrationen af alle eller dele af aktiverne i boet blive forvaltet af den testamentsindsatte bobestyrer eller formueforvalteren, jf. nedenfor.

Testamentsindsat bobestyrer

Hvis der er oprettet testamente, kan testator udpege en eller flere personer, der skal sikre, at testamentet føres ud i livet, eller som skal fuldbyrde det helt eller delvist. Her er der tale om en testamentsindsat bobestyrer. En testamentsudpeget person bliver således bobestyrer.

Formueforvalteren

Indsætning af en formueforvalter er en disposition, hvor arvelader betror en udpeget arving det hverv at opbevare arven, så den kan hjemfalde til en anden arving ved den udpegede arvinges død. Den arving, der tildeles dette hverv, kaldes en formueforvalter. Den arving, der begunstiges herved, kaldes formueforvalterens arvtager. Formueforvalteren har brugs- og nydelsesret til og administrerer de aktiver, der er under formueforvaltning.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Den boansvarliges beføjelser

Den boansvarlige forvalter afdødes aktiver, og hvis der var fælleseje i ægteskabet, tillige parrets fælles aktiver.

Den boansvarlige kan anmode arvinger eller tredjeparter om at udlevere aktiver i deres besiddelse, som han/hun skal forvalte. Han kan få foretaget fagedforretninger hos arvingerne eller hos tredjemand. Han kan inddrive den aktive gæld i boet, hvis en eventuel forsinkelse vil bringe inddrivelsen i fare, eller hvis der sker spontan betaling heraf.

Den boansvarlige skal sælge udbyttet og andre forgængelige aktiver og kan bruge provenuet til afholdelse af begravelsesomkostningerne og dermed forbundne udgifter og administrationsgebyrer.

Den boansvarlige kan også om nødvendigt sælge ikke-forgængelige aktiver til afholdelse af begravelsesomkostningerne og dermed forbundne udgifter og administrationsgebyrer.

Uden for de ovennævnte tilfælde kan arveretten kun udøves i fællesskab af alle arvinger eller mod alle arvinger.

Den testamentsindsatte bobestyrers beføjelser

Hvis der er tale om en testamentsindsat bobestyrer, har han/hun de beføjelser, som testator har bestemt.

Hvis testator ikke har specificeret den testamentsindsatte bobestyrers beføjelser, er det dennes ansvar at sørge for begravelsen og relaterede arrangementer samt betale de dermed forbundne omkostninger, kontrollere realiseringen af dødsboduspositionerne og om nødvendigt godtgøre disses gyldighed over for retten samt udfylde rollen som boansvarlig.

Testator kan betro den testamentsindsatte bobestyrer det hverv at honorere testamentariske gaver og anden gæld i boet, hvis han/hun også fungerer som boansvarlig. Her er en opgørelse ikke obligatorisk. I den forbindelse kan testator give den testamentsindsatte bobestyrer beføjelse til at sælge alle aktiver i boet (løsøre og/eller fast ejendom) eller kun de aktiver, der er nærmere angivet i testamentet.

Formueforvalterens beføjelser

Formueforvalteren forvalter ikke kun de aktiver, der er genstand for formueforvaltningen, men har ligeledes brugsretten til dem. Bestemmelserne vedrørende brugs- og nydelsesretten til sådanne aktiver er gældende, medmindre de er uforenelige med formueforvaltningen. Formueforvalteren skal have rettens tilladelse til afhændelse og/eller behæftelse af de aktiver, der er under formueforvaltning.

Arvinger og kurator i et midlertidigt herreløst bo

Så længe et bo er midlertidigt herreløst, udgør det en fond, der betragtes som en juridisk person. Boet kan derfor anlægge en retssag, ligesom en retssag kan blive anlagt mod boet. Hvis der i dette tilfælde ikke er nogen, der forvalter boet, kan en af nedenstående løsninger finde anvendelse.

Inden en arving vedgår eller giver afkald på arven, kan han/hun træffe administrative hasteforanstaltninger, så længe boet er midlertidigt herreløst. Hvis der er flere arvinger, og der gøres indsigelse, er det flertallets ønske, som imødekommes.

Retten kan også udpege en kurator for et bo, der er midlertidigt herreløst. Det er kuratorens opgave at anlægge de nødvendige retssager og træffe hasteforanstaltninger, der ikke kan udskydes uden at bringe boets interesser i fare. Det er også hans/hendes opgave at repræsentere boet i eventuelle retssager mod boet. Kuratoren skal have rettens forudgående tilladelse, inden han/hun afhænder eller behæfter fast ejendom, værdifulde løsøre, goder, værdigenstande, kommercielle virksomheder og andre aktiver, hvor afhændelsen eller behæftelsen ikke sker ved en retshandling. Rettens tilladelse gives kun, hvis foranstaltningen træffes for at undgå forringelse eller tab af boets aktiver, betale boets gæld eller afholde udgifterne til nødvendige eller relevante forbedringer, eller hvis der opstår et andet akut behov.

Når boet ikke længere er midlertidigt herreløst, fordi arven er blevet vedgået, men boet stadig er uskiftet, har en arving lovhjemmel til at ansøge om domstolens anerkendelse af sin status som arveberettiget og om tilbagelevering af alle eller dele af boets aktiver fra personer, der er i besiddelse heraf i deres egenskab af arvinger, ved anden adkomst eller uden adkomst. Dette kaldes en begæring om udlevering af boet. Dette retsskridt kan tages af én arving alene uden de andre arvingers deltagelse, men retsskridtet har ikke forrang i forhold til den boansvarliges ret til at begære udlevering af de aktiver, som han/hun skal forvalte, jf. ovenfor.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Dokumenter, der bekræfter arvingers og legatarers status

1. Domme
2. Det officielt bekræftede dokument
3. Dokument udstedt af et registreringskontor efter forenkede procedurer til bekræftelse af arvingers arvestatus.

Disse dokumenter bekræfter arvingers og/eller legatarers arvestatus efter afdøde.

Domme, notarbekræftede dokumenter og dokumenter udstedt ved forenkede procedurer er officielt bekræftede dokumenter med fuld beviskraft, der dokumenterer arvingers arvestatus.

Arvingers og legatarers arvestatus registreres på tinglysningskontoret ved hjælp af en påtegning på afdødes dødsattest.

Dokumenter, der bekræfter bodelingen

Ved arveafkald og betinget vedgåelse af arven:

1. En dom afsagt af en kompetent domstol, der stadfæster bodelingen efter skiftebehandling. Dommen fastsætter, hvordan andelene fordeles (f.eks. hvilke aktiver der går i arv til den enkelte arving eller legatar). Der er tale om et officielt bekræftet dokument med fuld beviskraft.

Ved ubetinget vedgåelse af arven:

1. Et privat bekræftet dokument, der oprettes hos en advokat, og hvoraf det fremgår, hvordan andelene skal fordeles. Her er der ikke tale om et officielt bekræftet dokument, men om et privat bekræftet dokument, der i dette tilfælde har fuld beviskraft.
2. Et dokument, der bekræfter bodelingen ved en forenklet procedure hos en justitssekretær. Der er tale om et officielt bekræftet dokument med fuld beviskraft.
3. Et bodelingsdokument, der er udfærdiget og bekræftet af en notar. Der er tale om et officielt bekræftet dokument med fuld beviskraft.

Alle ovenstående dokumenter, der bekræfter bodelingen, kan danne grundlag for registrering af en arving eller legatars adkomst til boets aktiver, uanset om de har fuld beviskraft eller ej.

Relevante links

[Den portugisiske civile retsplejelov](#)

[Den portugisiske civillovbog](#)

[Lov nr. 117/2019 af 13. september 2019](#)

Bemærk!

Oplysningerne i dette faktablad er generelle, ikke udtømmende og ikke bindende for kontaktpunktet, Det Europæiske Retlige Netværk for Civil- og Handelsager, domstolene eller andre modtagere. Der skal altid tages udgangspunkt i gældende lovgivning.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

■ Sidste opdatering: 08/09/2025

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.